

Szakmai és működési terv – Mentőcsónak Egység 2016

A Mentőcsónak Egység a Szputnyik Hajózási Társaság megszűnésével, a Szputnyik értékátmentési akciójaként keletkezett. A Szputnyik ismert működése az ismert társulati működési formában lehetetlennek bizonyult a fennálló támogatási keretek között. A kialakult rossz helyzettel való szembesülés után azonban igyekeztünk új szemmel nézni a helyzetre, és kreatívan reagálni a körülményekre. Új utakat kerestünk, amelyek segítségével átmenthetőek mindazok az értékek, amelyek a társulat megszűntetése után továbbra is birtokunkban maradtak.

Előzmények

Már a Szputnyik utolsó időszakában elkezdődött egyfajta nyitás a színházi nevelési, drámapedagógiai, illetve közösségi színházi aktivitások irányába. Ebben a Szputnyik két művésze, Pass Andrea és Fábíán Gábor vállalt aktív, írói-rendezői, programvezetői szerepet. Az ő kezdeményezésükre indultak be – még a Szputnyik utolsó bemutatóival párhuzamosan – a fiatalok felé is erősen nyitó programok. 2014 őszén – a SÍN által meghirdetett közösségi színházi pályázaton nyertes projektként, így elnyert EU-s forrásból származó támogatással – bemutattuk a nagy sikerű **Szociopoly** című interaktív színházi társasjátékot (író-rendező: Fábíán Gábor, szakértő: Bass László), melyet kezdettől fogva egyaránt játszottunk felnőtt és diák közönségnek is. Pass Andrea bemutatója, az általa írott és rendezett **Újvilág** pedig egyszerre várja a felnőtt és a diák nézőket, és a diákokkal minden alkalommal drámapedagógiai feldolgozó foglalkozás követi az előadást. A kapcsolódó drámapedagógiai programot Takács Gábor (Káva Kulturális Műhely) részvételével fejlesztettük ki. Ez a két produkció már Mentőcsónak „logo” alatt, a Szputnyik „különítményeként” lépett a színre.

Átmentett értékek

A Szputnyik társulat felszámolása után maradt tehát az azt működő cég (a SZPUTNYIK Nonprofit Kft.), és maradtak az éppen megkezdett, friss, új típusú aktivitások: a nyitás a fiatalok, a drámapedagógiai szemléletmód, és a társadalmilag érzékeny témák felé. A sokk után újrarendezve a sorokat egy szűkített, új irányú működés körvonalazódott tehát: maradt az alkotókból és az ügyvezetésből álló stáb, megtartottuk a Jurányiban bérelt helyiségek egy részét, és egy színészek nélküli társulattal szerveztük újra a csapatot. A 2015/16-os évad volt az első ilyen formán, amely magán viselte az útkeresés, az újjáformálódás jegyeit, részben nehézségeit, másrészt viszont jelentős eredményeket, szakmai sikereket is hozott. A Mentőcsónak Egység második teljes évadában, 2016/17-ben igyekszünk határozottabban

körvonalazni munkánkat, karakteresebbé formálni a hozzánk kötődő aktivitásokat. Erősíteniünk kell kommunikációnkat, ez az arculat megújítását is jelenti (új logot, új honlapot készítünk), még több helyen szeretnénk jelen lenni, és még hatékonyabban szeretnénk folytatni a működést a megkezdett irányok mentén.

Társulat – kis csapat, gazdaságos működés

Ezután sem tervezünk színészeket szerződtetni, mert a működés gazdasági feltételei jobban kedveznek a színészek projekt-szemléletű behívásának az egyes produkciókba. A készülő új bemutatókban a Színház- és Filmművészeti Egyetem és a Kaposvári Egyetem frissen végzett, pályakezdő színészeivel tervezünk dolgozni, elsősorban őket hívjuk majd meg az új produkciókba. A Mentőcsónak kreatív csapatában Fábrián Gábor és Pass Andrea mellett a következő évadban aktív, művészeti vezetői szerepet vállal Bodó Viktor, aki (egyéb munkái és külföldi rendezései mellett) a Mentőcsónakban is készít saját projektet. A háttér csapat tagjai az első évadban kialakultak alapján: Tóth Péter ügyvezető, Trifonov Dóra produkciós vezető és Tési Dóra asszisztens. Ősztől (anyagi lehetőségeink függvényében) új kommunikációs és nemzetközi ügyintéző szakember csatlakozik majd a stábhoz.

Témaválasztás – társadalmi felelősségvállalás

Ahogy a Szociopoly, az Újvilág és a Mentőcsónak aktív részvételével zajló „Színházzal az előítéletmentes fiatalokért” című program is körvonalazza, a Mentőcsónak művészeti aktivitásait legerősebben a választott témák határozzák meg. Olyan aktuális társadalmi kérdéseket vizsgálunk, mint az **előítéletesség**, a magyarországi **mélyszegénység** vagy a **rasszizmus** problematikája. A Mentőcsónak diákcsoportja a **tehetséggondozás** itthoni kérdéseit boncolgatja. A témák a közeljövőben olyanokkal egészülnek ki, mint a **hajléktalanság**, a **menekültkérdés és a kivándorlás**, az **alkohol- és drogfüggőség** és általánosságban az **addikció** problematikája, és a **demokrácia alapvetéseivel** is foglalkozunk. Fontosnak tartjuk, hogy a **toleranciát és a szolidaritást** erősítsük nézőikben, különösen (de semmiképp sem kizárólagosan) a fiatalokban. Programjaink egyszerre bírnak **közösségfejlesztő és személyiségfejlesztő** hatással, miközben **közös gondolkodásra, vélemények ütköztetésére** bátorítják a résztvevőket. Hiszünk abban, hogy munkánk **társadalomformáló erővel** is bírhat.

Projektek

A pályázati időszakban 5 új projekt készül, melyek a következőképpen strukturálódnak. Időrendben az első a Mentőcsónak 2015/16-os évadjában működő diákcsoporthoz az előadása **Pokolra kell annak menni** címmel, mely még az előző pályázati időszak aktivitásához

kapcsolódik, a folyamatos munka lezárása azonban átcsúszik a most pályázott időszakra (projektvezető: Pass Andrea, bemutató: 2016. március 31.). A 2016 májusi premier, a **Menekülj okosan! – MigrAction** szintén az előző időszak aktivitásaiban gyökerezik: a menekültkérdéssel foglalkozó színházi társasjáték előkészületei már 2015 őszén elkezdődtek, a bemutatóra május 7-én kerül sor (író-rendező: Fábrián Gábor.) 2016 őszén elsőként a **Homelesz!** című előadást mutatjuk be: a hajléktalanság témáját körüljáró színházi társasjátékot a STEREO Akttal közös produkcióban hozzuk létre, írója Fábrián Gábor, rendezője Boross Martin lesz, a premiert 2016 novemberre tervezzük. Decemberre készül el a **Lifedealer** című projekt Bodó Viktor rendezésében, az addikció kérdéseivel foglalkozó tantermi színházi előadáshoz egyéb aktivitások, tréningek is csatlakoznak. 2017 februárjában Pass Andrea rendezésében mutatjuk be **A vezér** című előadást, amely Musset: Lorenzaccio című drámájának átíratásként készül (író-dramaturg: Gimesi Dóra), és a demokrácia alapvetéseivel foglalkozik. *(A produkciók részletes leírását a pályázat Melléklete tartalmazza.)*

Az előadások előkészületei során nagyon fontos szerepet kapnak az előtanulmányok, a kutatómunka, a szociológusokkal és **az egyes területek szakértőivel folytatott egyeztetések.** Ilyen módon számos egyéb területen működő civil szervezettel – társadalmilag hátrányos helyzetű csoportok képviselőivel – alakítunk ki szoros együttműködést, akik nélkül kivitelezhetetlenek lennének projektjeink. A Szociopoly óta erős szálak fűzik a Mentőcsónakot a Gyerekesély Egyesülethez, a menekült-témájú projektben partnerünk a Magyar Helsinki Bizottság, a hajléktan-kérdésben a Menhely Alapítvánnyal működünk együtt, a drogfüggőséggel kapcsolatos projektben Dr. Zacher Gábor és Dudits Dénes addiktológus pszichológusok lesznek partnereink. Pass Andrea folyamatos együttműködő partnere Félix Anikó szociológus, aki a Haver Alapítvány Élő Könyvtár programjának is aktív részese.

A projektek előkészítését képezi minden esetben egy professzionális **vizuális anyag** elkészítése is (infografika, prezi, video), ami egyrészt a kutatási fázis egyik fontos terméke, azaz annak eredményeit rögzíti és kommunikálja, másrészt a partnerkeresésben, a szélesebb körű kommunikációban is fontos eszközünk lesz. A filmszerű, élményszerű anyagok egyúttal költségkímélőek is, hiszen széles körben terjeszthetőek, így a nemzetközi partnerkeresési tevékenység „útjait” is lerövidítik.

Az előadások formanyelve

A *Szociopoly* sikerén felbuzdulva továbbra is érdeklődésünk fókuszában áll az **interaktív színházi társasjáték.** Egy új, innovatív forma: a társasjáték és a színház keveréke. Úgy gondoljuk, hogy különösen hatékony formáját kísérleteztük ki az érzékenyítésnek, ahol a résztvevőket egy játékon belül tudjuk rengeteg valós információhoz juttatni az adott témával kapcsolatban, és egyúttal arra is rávesszük őket, hogy a megismert keretek közt gondolkodjanak azoknak az embereknek a fejével, akik az adott élethelyzetben vannak. De a színházi társasjáték nem csupán illusztrációja az érzékenyítő társasjátékoknak. A

játékmezőkön található jelenetek megoldandó feladatok elé állítják a játékosokat, akiknek mindig kínálunk döntési lehetőséget, ezáltal rávesszük őket, hogy valóban gondolják végig a szegények dilemmáit, hozzanak döntéseket és szembesítjük őket a döntéseik következményeivel. A játékosok döntései mentén a játék folyamán saját sorsuk alakul ki. Mivel a játékmezőkön található mozaikszerű jeleneteknek visszatérő szereplői is vannak, a játékosok megismerhetnek az ő sorsukkal párhuzamosan létező egyéb sorsokat is, amelyeknek részesei lehetnek. Ezekből a mozaikokból egy koherens történet áll össze, egy kortárs dráma születik, miközben a játék érzelmi energiája különösen erős érzelmi bevonódást tesz lehetővé.

A *Home-lesz!* esetében az *Útkereső* című meglévő társasjátékkal dolgozunk, a *Menekülj okosan! – MigrAction* az Amnesty International *The Great Escape* című játékát használja. Dudits Dénes addiktológus szakértővel pedig egy új társasjáték közös fejlesztése a tervünk, amely érintett szülőknek, családtagoknak szól majd – ez a játék egy későbbi színházi társasjáték alapjául szolgálhat.

Produkciónk másik része **osztályterem színházi előadásként** készül. Ezek esetében nagyon fontos szempont, hogy maga az írás vagy a kiindulásul szolgáló művek adaptációja drámapedagógiai szempontok figyelembe vételével születik meg, ezeket erősen szem előtt tartva alakul a szöveg, és a tematikai csomópontokat is drámás szempontok szervezik. Mindezzel együtt komplex színházi előadások születnek, amelyekhez minden esetben kapcsolódik feldolgozó drámafoglalkozás. Fontos számunkra, hogy a tantermi közegből adódó eszköztelenséget és a diákok közvetlen jelenlétét is figyelembe véve alakuljanak az egyes helyzetek, dialógusok a majdani előadásban, és hogy ez a fajta „szegény színház” a produkció hasznára váljon, amelyben a rendezői ötletek mellett az erős színészi jelenlét az, amely igazi színházi élményt képes nyújtani a diákoknak.

Megjelenés

A már bemutatott előadásokat (*Újvilág, Szociopoly*) és a most készülő produkciókat egyaránt játsszuk a **Jurányi Házban** bérelt próbahelyünkön, amely 123-as labor néven előadások helyszínévé is funkcionál. Itt produkciónként havi 1-2 alkalommal tervezzük játszani az előadásokat. A helyszín kvázi-osztályterem színházi helyszíneként használható, de szándékunkban áll fejleszteni: keressük a forrásokat kisebb mértékű technikai fejlesztésre (néhány lámpa, hangtechnika, festés) és a nézőtéri székek cseréjére. Az előadásokat **tantermi színházi előadásként középiskolákban** is játsszuk, ennek az aktivitásnak minél kedvezőbb anyagi feltételrendszert szeretnénk biztosítani. Ezt az aktivitásunkat 2016-ban igyekszünk vidéki iskolákra fókuszálni, és a kulturális elérés szempontjából hátrányos helyzetű közösségekbe eljutni előadásainkkal. Az osztályterem színházi repertoár részét képezi a még nem említett *Pirézek* című előadás is, Fábrián Gábor 2013-as bemutatója, amely az előítéletesség témáját körüljáró, drámapedagógiai eszközökkel kibővített rendhagyó társadalomismeret óra. Előadásainkkal **egyéb közösségek, szervezetek (civiliek vagy**

gazdasági vállalkozások, illetve szakmai szervezetek) meghívásainak is szívesen teszünk eleget. Kialakulóban van egy együttműködés a Mentőcsónak és az Európa Tanács Budapesti Európai Ifjúsági Központja (BEIK) között, amelynek keretében fiataloknak tartunk majd előadásokat, és azokhoz kapcsolódó workshopokat, drámapedagógiai programokat. Az együttműködés májusban indul, és az év második felére várható a program kiterjesztése.

Tervezünk néhány alternatív megjelenési formát is, amellyel szélesebb közönséghez juthatunk el: városszerte birtokba vennénk egy-két **kirakatot**, ahol fiatal képzőművészekkel együttműködésben létrehozott installációk, kisebb közösségi és/vagy performatív események formájában leszünk majd jelen. Egy szociális vállalkozás egyelőre csak körvonalazódó terve a **„guruló kávézó”**: biciklire szerelt mini-kávézó, ami akár hajléktalanok, bevándorlók, vagy más hátrányos helyzetű csoportok számára biztosíthat munkát és bevételi forrást. A guruló kávézó egyúttal info-pontként, civil pontként is funkcionálhat, ahol az érintett csoport nyilvánosan képviselheti ügyeit. Ehhez kapcsolódóan a Mentőcsónak kulturális tartalommal töltheti majd fel a mobil állomásokat: pl. egyszerűbb társasjátékok, performatív események „telepítésével” a városszerte feltűnő mini-helyszínekre.

Kortárs verselés-projekt: olyan kortárs és klasszikus versmondó költészetet értelmező programsorozatot tervezünk, amelyben a klasszikus költészet és a kortárs versek elemzése és megismertetése a cél. Első körben egy középiskoláknak meghirdetett versmondó versenyt szerveznénk, ahol az első helyezettek nem csupán egy jelképes díjban részesülnek, hanem egy országos turné keretein belül lehetőséget kapnak a bemutatkozásra, mégpedig úgy, hogy ezzel párhuzamosan meghívunk profi színészeket is a programba és a fiatalok együtt a színészekkel járnak az országot. Reményeink szerint a programmal sikerül visszahozni a versmondás szeretetét. A verselő turnéval minél több településre szeretnénk eljuttatni a versmondókat, akikkel a műsor után elemző beszélgetés lehetne az alkotásokról azok szerzőiről. A versekről szintén készülné vizuális anyag, zenés klip és rádió felvétel. Projektvezető: Bodó Viktor

Szakmai jelenlét és tehetséggondozás

A Mentőcsónak részt vesz a **„Közért”** nevű informális szakmai hálózat munkájában. A Közért a közösségi, részvételi színházi aktivitásokkal foglalkozó hazai formációkat gyűjti össze (MU Színház, Káva Kulturális Műhely, Koma Társulat, Füge, SÍN Kulturális Központ), a hálózat tagjai között fontos az együttgondolkodás, a tudásátadás, közös megjelenési felületek tervezése, az nemzetközi hálózatosodás felé irányuló közös aktivitás, és az 2016 novemberében megszervezésre kerülő 2. OPEN Nemzetközi Közösségi Színházi Fesztivál programjában való aktív részvétel. A Mentőcsónak a fesztiválon tartja majd a *Home-lesz!* munkacímű STEREO Akttal közös produkciója bemutatóját.

Előadásaink szakmai elismertségét tükrözik a sorra egymást követő **fesztiválmeghívások**. A *Szociopoly* a dunaPart3, az *Újvilág* az IETM művészeti programjában mutatkozhatott be eddig

nemzetközi szakemberek előtt. Az *Újvilág* elnyerte a VIII. Gyermek- és Ifjúsági Színházi Szemle fődíját, meghívást kapott a 2016-os DESZKA Fesztiválra, és kiemelt programként VIII. Kaposvári ASSITEJ Biennáléra. Ugyanitt a versenyprogramban szerepel a *Szociopoly*, ami aztán júliusban a THEALTER Fesztivál meghívottja lesz. A szegedi MASZK Egyesülettel kialakulóban van egy szélesebb körű együttműködés: további Mentőcsónak-előadásokat is hívnak 2016-os programjukba, a fiatalokra fókuszáló tavaszi és őszi programsorozatukba.

A Mentőcsónak előadásait – éppen az érintett témák társadalmi beágyazódottsága miatt is – jelentős sajtó-érdeklődés kíséri, nem csak a színház-szakmai fórumok részéről (lásd sajtómappa). A társulat tagjai és a hozzánk kapcsolódó szakemberek maguk is **előadnak, publikálnak**. Pass Andrea a Magyar Drámapedagógiai Társaság felkérésére rendszeresen tart Budapesten és vidéken workshopokat dramaturgiából, elsősorban olyan pedagógusoknak, akiknek van színjátszó csoportjuk, és rendszeresen zsűrizik a Weöres Sándor Országos Gyermekszínház találkozón. A *Drámapedagógiai Magazin* két drámaóráját és egy TIE programra írt szöveggönyvét (*Varjak*) is publikálta. A *Színház* folyóirat felkérésére a 2016-os márciusi számban írói módszeréről írt cikket. Ugyanebben a számban a Szociopoly szociológus szakértője, Bass László is írt az előadás dokumentum-színházi vonatkozásairól. Félix Anikó szociológus kutató partnerünknek köszönhetően nemzetközi fórumokon is olvashatnak az Újvilágról: a "You(th) Challenging Diversity: Representation of Minorities in the New Media" projekt írói pályázatán nyert az Újvilágról írt cikke.

A Mentőcsónak Egység diákcsoportjával folytatott munkák fókuszban a **tehetséggondozás** áll. A *Pokolra kell annak menni* című osztálytermi előadásunk célja, hogy a programban résztvevő diákok (az alkotók és a nézők egyaránt) felkutassák magukban értékeiket, képességeiket, motiváljuk őket már megtalált tehetségük fejlesztésére, miközben felkészítjük őket a talentummá válás nehézségeire is.

Gazdálkodás

A SZPUTNYIK Nonprofit Kft. a tavalyi évben részben a Szputnyik Hajózási Társaságot működtette, részben annak megszűnésével a Mentőcsónak Egység működtetését vette át. Finanszírozás tekintetében a Mentőcsónak speciálisabb helyzet, hiszen a szinte teljes mértékben fiataloknak, diákoknak létrehozott előadásokat nem lehet a hagyományos színházi előadásokhoz hasonlóan értékesíteni, egy-egy iskolai előadásért pedig a meghívó osztály sem tud általában fellépti díjat fizetni. Új forrásokat kellett találnunk (pl. Norvég Civil Alap, magánszemélyek, vállalkozások), hogy a jelentősen kisebb csapat véletlenül se kerüljön a Szputnyik Társulat fenntarthatatlan helyzetébe. Ez részben sikerült. A 2015-re betervezett, még a Szputnyik-előadások jóvoltából keletkezett majdnem 15M Ft TAO-támogatást technikai okok miatt nem kaptuk meg tavaly, így a fennmaradásunk érdekében kölcsönt kellett felvenni. A támogatás nyár eleji megérkezésével ezt a terhet le tudjuk dolgozni. Annak érdekében viszont, hogy folyamatosan és biztonságosan tudjon dolgozni a Mentőcsónak, a tavalyinál

nagyobb minisztériumi támogatásra számítunk, amelynek aránya a teljes költségvetésünkben így sem érné el a 30%-ot. Továbbra is szeretnénk tartani felnőtt közönségnek jegybevételű előadásokat, valamint a meglévő külföldi kapcsolatrendszerünk figyelmét új projektjeinkre irányítjuk, bízva újabb kulturális és finanszírozási együttműködésekben.

Mindezek figyelembevételével bízunk pályázatunk pozitív elbírálásában és ajánljuk figyelmükbe mellékletünket, amelyben részletezzük a tervezett projektjeinket.

Bodó Viktor
művészeti vezető

Budapest, 2016. március 12.

MELLÉKLET

RÉSZLETES PROJEKTLEÍRÁSOK:

1. Menekülj okosan! – MigrAction
2. Home-lesz! (A Mentőcsónak Egység – STEREO Akt közös produkciója)
3. A vezér
4. LifeDealer

Menekülj okosan! – MigrAction (munkacím)

író-rendező: Fábián Gábor

Tények. Magyarországon 2015-ben 177.135 menedékkérelmet nyújtottak be, a három legnagyobb kibocsátó ország: Szíria – 65.085 / Afganisztán – 46.669 / Irak – 9.158. Tehát valóban háborús övezetekből érkezett a menedékkérők többsége. A szír konfliktus a második világháború óta a legintenzívebben pusztító háború, elég a Homsról vagy Aleppóról készült képeket felidézni. Tavaly Magyarországon összesen 611 ember kapott védelmet. Főleg a fenti három ország állampolgárai, de nem kizárólag, rajtuk kívül szomáliaiak, palesztinok és eritreaiak. Ezzel a 177ezres számmal Magyarország a második a benyújtott menedékkérelmek számát illetően Európában, Németország után. 2015-ben 2.393 kérelmező volt őrizetben, vagyis fogdán, és nem nyitott menekülttáborban. Tavaly több, mint 1,2 millió ember érkezett Európába, ebből több mint 250ezer a szír, és több mint 100ezer az afgán. Több mint 3.700 ember halt meg a Földközi tengerben, ahogy csónakokkal próbáltak Európába jutni.

Az előregedő népesség és az ennek nyomán fellépő munkaerő piaci kényszerek miatt a bevándorlásnak egyre nagyobb szerepe van Kelet-Közép-Európa országaiban is. A Political Capital elemzése szerint azonban a bevándorlók szemben érzett előítéletesség és a jóléti sovinizmus magasnak mondható. Lengyelország és Szlovénia kivételével a térségi országok mindegyikében 30 % feletti a bevándorlást ellenzők aránya, a legelutasítóbb állam Magyarország (52 %).

Az elemzők szerint a régióban a bevándorlás-ellenesség nem a migránsokkal való együttélésen, hanem elsősorban az ismeretlentől való félelmen alapul. A bevándorlók társadalmi megítélését feltehetően erősen befolyásolják azok a hírek is, amelyek a nagy nyugat-európai befogadó országokba érkező bevándorlók integrációs problémáiról és az ennek kapcsán kialakuló etnikai, kulturális ellentétekről szólnak.

Rövid leírás. A játékos csapatok menekült-helyzetbe kerülnek, mert a falujukat elpusztította a polgárháború. A négy csapat mindegyike egy családot jelképez, közösen pedig a falut jelképezik. A játék első részében a háborús övezetből való kijutás a céljuk; a játék második felében a cél a túlélés a menekülttábor feltételei között, és a kitoloncolás elkerülése.

Az előadás a The Great Escape című társasjátékon alapul, amelyet az Amnesty International angol szervezete fejlesztett ki. Az előadásban a Magyar Helsinki Bizottság szakértője, Iván Júlia vesz részt játékvezetőként és szakértőként. Érintett szereplője is lesz az előadásnak: Reza Dariush fiatal afgán menekült. A szakértő és Dariush is részt vesznek jelenetekben: amatőr szereplők, akik önmagukat játsszák. Rajtuk kívül két színész játszik az előadásban: Kurta Niké és Fábián Gábor.

A szakértő a valósággal köti össze a játék fikcióját. Dariush játékosok közösségéhez csatlakozik a játék elején, mert egyedül túl veszélyes az utazás. Végigkíséri a játékosok útját, majd kitoloncolják. A

valóságban magyar állampolgár – ezt elmondjuk majd az előadás végén. A valóságos találkozás egy menekültként érkezett emberrel és történetével az előadás egyik központi eleme.

A játék célja: alapvető emberi jogi dilemmákat átgondolására bírni a közönséget. Ezek a problémák a játék során menekült élethelyzetben fognak jelentkezni, de sokkal általánosabb kérdésekről szólnak (pl. demokrácia vs. diktatúra, önbíráskodás.) A játékban megjelenő szituációkban menekült élethelyzeteket modellezünk, ezért sok valós információt lehet átadni a menekültek helyzetéről és problémáiról.

A projekt célja. A projekt – a Szociopoly mintájára – a diákokat és felnőtteket is célközönségének tartja. A cél a közönség érzékenyítése a menekültek helyzetére és körülményeire, valós információk eljuttatása szakértők által a jogi környezetről is. A menekült-szituációkon keresztül általánosabb kérdéseket vetünk fel a szolidaritásról, a toleranciáról, a befogadásról és a kirekesztésről.

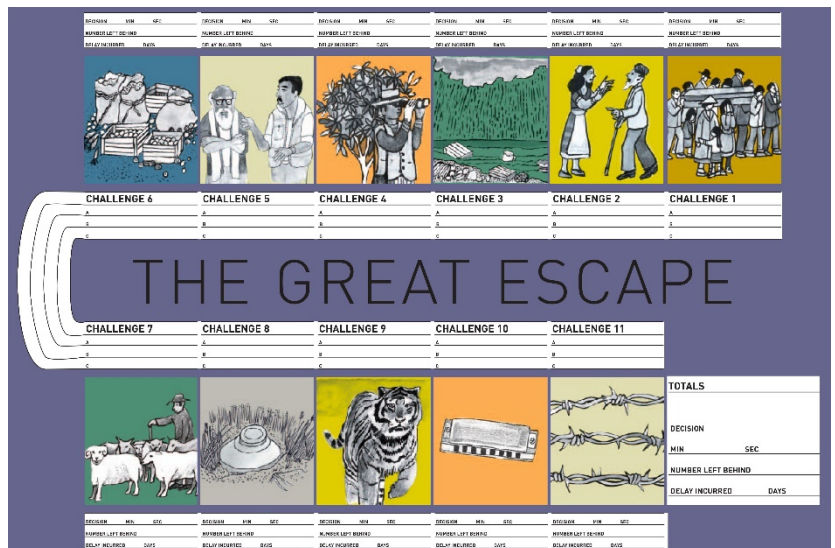
Rendezői koncepció. Az előadás műfaja: interaktív színházi társasjáték. Négy csapat foglal helyet a nézőtéren: négy család, közösen egy falu. A játék első felében olyan szituációkat mutatunk nekik, amelyek a háborús övezetből való menekülés során történnek a faluközösséggel. Például aknamező van előttük, vagy meg kell oldani a háborús övezet határán való keresztüljutást a másik országba.

Minden szituáció az összes játékos csapatnak szól. Az eredeti társasjáték mintájára minden szituációban három döntési lehetőséget ajánlunk fel. Mindegyik család választ egyet a három lehetőség közül, majd a négy családnak közösen kell egy közös döntést hozni, ami a falu döntése lesz. Ezt a döntést rögzítjük, és megyünk tovább a következő szituációra. A döntések következtében a játékosok vagy embereket hagynak hátra, vagy időt veszítenek.

A játék első fele a háborús övezetből való kijutással ér véget. A játéknak ezt a részét lezárjuk, megnézzük, hogy mennyi időt és hány embert veszítettünk. Szembesítjük a nézőket a döntéseik következményével (pl. nekivágtak az aknamezőnek, azt gondolva, hogy a felrobbant akna csak egy magányos akna volt – a csapat fele meghalt). A végzetesen rossz döntéseikkel csak itt szembesülnek, tehát ha az aknamezőn meghaltak volna, akkor is tovább játszanak az aknamezőt követő fordulóban, hogy ne essenek ki a játékból. A játék második felében a menekülttábor körülményei között kell túlélniük és elkerülni a hazatoloncolást.

Az eredeti játék mintájára mérjük a csapatok döntéséhez igénybe vett időt, amit limitálunk. Gyorsan kell dönteniük, a háborús övezetben pl. ha túl hosszán gondolkodnak, az üldözőik elkapják őket és meghalnak. A játék végén ismét elszámolás következik, megnézzük, melyik csapat mennyi időt veszített, kit toloncoltak haza, és így kialakul egy végleges sorrend.

A valódi menekült (Dariush) figurája végigkíséri a játékot. Egyedül maradt a háborús övezetben, hozzácsapódik a játékosok menekült csapatához. Ez speciális helyzet, hiszen velünk menekül, de mégsem teljes jogú tagja a csapatnak. Ezáltal sokszor felmerülhet a szolidaritás témája: ő nem tartozik köztünk, ér-e nekünk annyit az ő élete is, mint a mieinké? A játék végén Dariush-t visszatoloncolják Afganisztánba, ahol életveszélynek van kitéve, mint ezt addigra pontosan tudjuk az élettörténetéből.

Részvevők:

szöveg: Fábián Gábor

dramaturg: Ivanyos Ambrus

látvány: Schnábel Zita

szakértő, játékvezető: Iván Júlia

színészek: Reza Dariush, Kurta Niké, Fábián Gábor

asszisztens: Szabó Júlia

konzulens: Bass László

rendező: Fábián Gábor

Munkaterv: A játék szerkezetének kidolgozása és a szövegek megírása március végéig megtörténik. A próbák április elejétől május 7-éig tartanak. A bemutató időpontja 2016. május 7., Jurányi Ház 123-as labor

Mentőcsónak Egység – STEREO Akt: Home-lesz! (munkacím)

író: Fábián Gábor / rendező: Boross Martin

A STEREO Akt és a Mentőcsónak két részből álló művészeti projektet hoz létre, amelynek célja a hajléktalan emberek iránti előítéletek csökkentése, problémáikra való figyelemfelhívás, érzékenyítés. A projekt egyaránt készül budapesti és vidéki középiskolások, valamint felnőtt közönség számára. A programot a Budapesti Módszertani Szociális Központ és Intézményeivel (BMSZKI) és a Menhely Alapítvánnyal együttműködésben valósítjuk meg.

A projekt első fele egy VIII. kerületi séta és interaktív hangjáték, amelyben a nézők egyéneként vesznek részt. Útjuk egy lépcsőfokként szolgál abban a folyamatban, ahol valós és elképzelt történeteket, emblematikus helyszíneket, embereket ismernek meg.

A projekt második részében a nézők – immár egy csoportként – tantermi, vagy kamaraszínházi környezetben egy színházi társasjátékon vesznek részt. A játékosok egy nemrég utcára került hajléktalan ember élethelyzetébe kerülnek. A játék célja, hogy túléljenek 8 hónapot ősztől tavaszig, és közben gyűjtsenek össze 150.000 forintot, ami lehetővé teszi számukra egy lakhatáshoz segítő programban való részvételt.

Projektünk célja a többségi társadalom érzékenyítésén túl konkrét ismeretek átadása a hajléktalan emberek élethelyzeteiről, döntési lehetőségeikről, és a velük kapcsolatos törvényi szabályozásról. Mindezt átélhetően, a séta és a játék interaktív jellegén keresztül valósítjuk meg, ami által reményeink szerint a hajléktalanokkal szembeni előítéleteket jelentősen csökkenteni tudjuk majd.

1. rész - Városi séta – interaktív hangjáték

Egy séta, amely során láthatatlan idegenvezetők, útitársak szegődnek társul hozzád. Emberek, akiknek az élete teljesen ismeretlen világ számodra. Hisz a hétköznapi során gyakran szánalmat vagy viszolygást keltenek, ne adj' Isten megrémisztenek, úgy érzed, útban vannak, zavar a helyzetük, jelenlétük, vagy egyszerűen észre sem veszed már őket. Hajléktalan emberek, akik távoli szigetnek tűnnek – rájuk leszel utalva ebben a hangjáték-sétában.

Hajléktalan emberek közreműködésével készült hang emlékeket gyűjtenek az alkotók, amiket egy GPS-alapú, okos telefonra, táblagépre letölthető alkalmazással egy hangjátékká rendeznek. Ennek a hangjátéknak a különböző elemeit „kiterítik” egy adott környék, kerület utcáira. Adott sarokhoz,

háztömbhöz, kapuhoz adott hangjáték-részlet tartozik: egy dal, egy vicc, egy rövid történet, egy bemutatkozás. Mindezek keverednek az adott helyszínekhez igazított hang elemekkel (üveg törés hangja egy betört kirakat előtt, ajtónyikorgás egy vaskapu előtt, stb.)

A résztvevő-néző az adott területen belül szabadon kalandozik, miközben láthatatlan idegenvezetői „kézről-kézre” adják. Sem meghatározott útvonal, sem időkorlát nincs, ám a hangok mindig kapcsolódnak az adott utcához, házhoz, tér-elemhez, ahol a néző éppen van.

A séta dramaturgiája párbeszédben áll a projekt második szakaszával, a Home-lesz! munkacímű színházi társasjátékkal. Történet elemek, karakterek, helyszínek és más motívumok is megjelennek a társasjáték által vázolt világból, így előzetes ismeretekre tehetnek szert a séta résztvevői, így mire a projekt második szakaszában, a társasjátékban részt vesznek, ismerősen csenghet pl. a játékot játszó színészek, moderátorok hangja.

Utunk során új szemmel nézhetünk saját városunkra, egy komoly problémát középpontba helyezve, de olyan közvetlen stílusban, ami közel hozza és rámutat a városi hajléktalanság emberi arcára.

Az első szakasz művészeti vezetője Boross Martin (STEREO Akt), a sétát a STEREO Akt által szervezett STEREO Műhely önkénteseivel együttműködésben hozzuk létre.

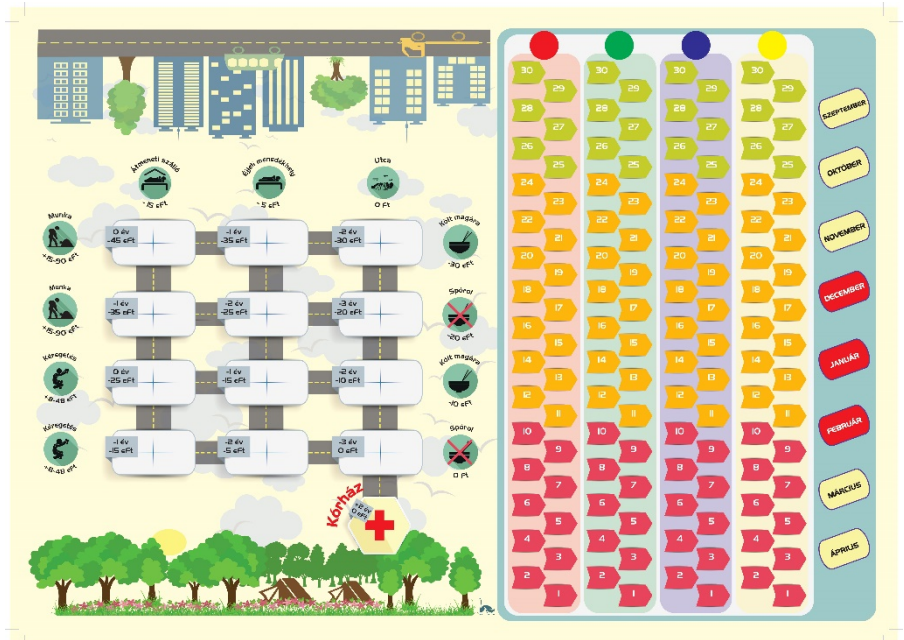
A séta előkészületei 2016. május-júniusban zajlanak, az első technikai tesztekre szeptember közepén kerülhet sor, az első, közönség számára nyilvános sétákat október végén tartjuk, a társasjáték első közönségének, annak bemutatója előtt pár héttel.

2. rész – Home-lesz! - színházi társasjáték (munkacím)

Tények. Magyarországon a hajléktalanok száma kb. 30.000 fő, akiknek kb. fele, kétharmada él Budapesten. A hajléktalan emberek száma folyamatosan növekszik, ma már nem a klasszikus, rendszerváltás körül utcára került figurákkal találkozunk a szakemberek, hanem sok fiatal és család kerül utcára az adósságcspadák és a kilakoltatások miatt. A politika a kriminalizálás eszközét használja, a megoldások keresése helyett a probléma láthatatlanná tételét célozza. Helyi szinten azonban vannak pozitívumok is, sok önkormányzat visszavonta rendpárti, diszkriminatív szabályozását, de nem ez a fő trend.

Az alapanyag. A Budapesti Módszertani Szociális Központ és Intézményei (BMSZKI) az *Első Lépés – Alacsony foglalkoztatási eséllyel rendelkező hajléktalan emberek képessé tevő és önálló életvitelt elősegítő programja* című projekt keretében elkészített egy **Útkereső** című társasjátékot, amely a hajléktalan emberek élethelyzetének szimulációja. A Fedél Nélkül utcalap terjesztői Szenográdi Réka szociális munkás segítségével elindították az Első Kézből a Hajléktalanságról (EKH) című iskolai érzékenyítő programjukat, aminek keretében hajléktalan önkéntesek mennek az osztályokba és mesélnek életükről és a szociális munkás segítségével a hajléktalanok helyzetéről. Programjuk részét képezi egy **szituációs játékokból** álló társasjáték, ahol a diákok hajléktalan szerepbe lépve interaktív helyzetekben kell különböző feladatokat vagy élethelyzeteket megoldjanak. A szituációs játékok után a helyzettel kapcsolatos felmerülő kérdéseket tisztázzák a diákokkal. Ezt a szituációs játékot és az Útkereső c. társasjátékot ötvözve készítjük el a Home-lesz! munkacímű színházi társasjátékot.

A játék leírása. A játékot két csapat játssza, mindkettő egy-egy hajléktalan embert mozgat, az ő döntéseit hozza meg. A játékosok frissen az utcára került tapasztalatlan hajléktalanok, 30.000 forinttal a zsebükben és még harminc leélhető évvel maguk előtt. A játékban az a céljuk, hogy a játék 8 hónapja alatt összegyűjtsenek 150.000 forintot, amivel kikerülhetnek a hajléktalanságból, albérletbe vagy szobabérlők házába költözhetnek. A pénzt könnyebb összegyűjteni, ha rossz körülmények közt élnek és nem költenek magukra, de ezáltal a leélhető éveik száma csökken. A játék során folyamatosan ezt a két körülményt kell figyelembe venniük: inkább pénzt spórolnak vagy megőrzik fizikai és mentális egészségi állapotukat. A játék minden fordulójában történik valami a játékosokkal, ami vagy segíti őket céljaik elérésben (pénzhez vagy pozitív pszichés hatás eredményeként plusz leélhető évekhez juttatja őket) vagy rontja az esélyeiket (meglopják, megbüntetik őket, negatív pszichés hatások).

Az előadást négy szereplő játssza majd: a szociális munkás és a hajléktalan önkéntes, akik ugyan szerepbe lépnek, de magukat játsszák a darabban, és két színész. A szociális munkás egyben a társasjáték vezetője és a szakértő szerepét is betölti, ő tud hitelesen válaszolni a játékosokban felmerülő kérdésekre és a jeleneteket kommentek segítségével a valósághoz tudja kötni. A hajléktalan szereplő a személyes találkozás erejét használja ki és a dráma helyzeteit a saját személyes életéhez köti, elmondja vele ezek a dolgok, hogyan történtek meg. Illetve a dráma és a játék végén az ő darabbeli figurájának központi kérdését beszéljük majd át a nézőkkel.

A projekt célja. A színházi társasjátékot egyaránt lehet majd felnőtt vagy diák közönség számára játszani. A cél a közönség érzékenyítése a hajléktalan emberek problémáira, valós információk átadása az életkörülményeiről, az őket segítő szervezetek munkájáról és a többségi társadalom velük kapcsolatos véleményéről, a döntéshozók attitűdjéről.

Résztevők:

szerzők: Bass László (társasjáték), Fábíán Gábor (szöveg)
 látvány: Schnábel Zita
 szakértő: Szenográdi Réka
 rendező: Boross Martin
 hajléktalan érintett: Balog Gyula és Gede Márton

Munkaterv. A szöveg 2016 tavasz-nyár folyamán készül el, a próbákat 2016 szeptemberében kezdjük. Intenzív próba időszak 2016 október közepétől a november végi bemutatóig, amit az OPEN Fesztiválon tartunk a MU Színházban.

A vezér - Alfred de Musset *Lorenzaccio* című drámája nyomán

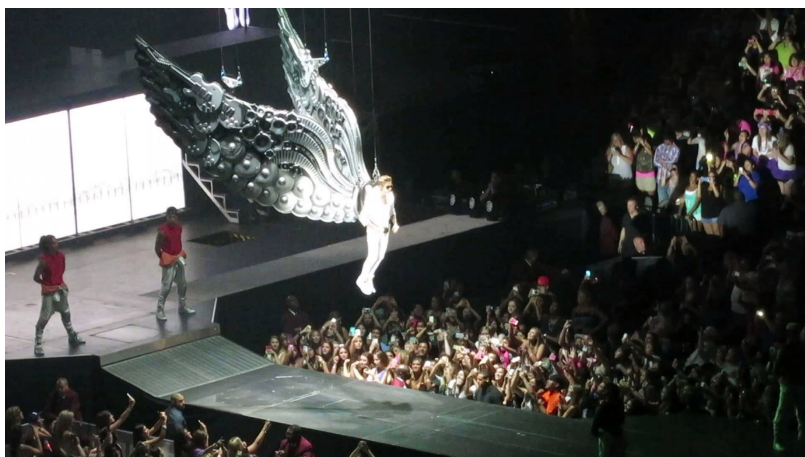
dramaturg: Gimesi Dóra

rendező: Pass Andrea

A téma. Működésünk két éves tapasztalatai alapján arra jutottunk, hogy szükséges létrehozni egy olyan programot, ami kifejezetten a demokráciával foglalkozik. Már a Szputnyik *Antigoné* című tantermi előadásain kiderült számunkra (mellyel bejártuk az országot), hogy a diákok túlnyomó többsége nem érzi szükségesnek megdönteni a zsarnok Kreón hatalmát, és mint a népet alkotó tömeg Iszméné attitűdjét választva, szemben Antigonéval, inkább kompromisszumot kötnek a fennálló, elnyomó rendszerrel. Éppen ezért szeretnénk felhívni a diákok figyelmét a társadalmi aktivitás fontosságára, megértetni velük a részvételi demokrácia lényegét és annak, hogy a sorsuk irányításába van beleszólásuk, rajtuk is áll, hogyan alakul a jövőjük. Úgy érezzük, hogy a diákok nincsenek tisztában azzal, hogy mit jelent a demokrácia, annak vélik, amit jelenleg megélnék, nincs egy jó példa vagy modell, amivel ütköztetni tudnák. Ezért is tartjuk fontosnak, hogy tisztázzuk, mit is jelent társadalmi igazságosságban élni.

A projekt célja. A fiatalokat kimozdítani a passzivitásból, felébreszteni bennük a közösségépítésre való igényt, tudatosítani bennük, hogy van beleszólásuk a sorsukba, a jövőjük alakulásába. A demokrácia megóvása rajtuk is áll, sokkal nagyobb szerepük van ebben, mint gondolnák.

Rendezői koncepció. Musset minden művében a saját kiábrándult, passzív generációjával foglalkozott, a cselekedni képtelen, a fennálló rendszernek végül önmagát megadó fiatalokkal, éppen ezért már régóta motoszkál bennem, hogy érdemes lenne valamelyik művével foglalkozni (2004-ben Musset drámáiból írtam a diplomamunkámat.)

A *Lorenzaccióban* Alessandro Medici korlátlanul gyakorolja zsarnoki, kéjenc hatalmát az elvben köztársaságként

működő 16. századi Firenze fölött. Lázadozik a polgárság, vezető kéne nekik, de akiben megbíznának nem vállalja, aki vállalná, abban nem bíznak. Lorenzaccio, a tudós fiatalember a fejedelemhez szegődik. Társa, kegyence lesz annak érdekében, hogy aztán megölje a zsarnokot. Ezért magára ölti a züllött, gyáva élvhajhász álarcát, ami időközben sajátja lesz. Próbának is szánja a gyilkosságot: vajon mire megy a nép a váratlan szabadsággal? Tudnak-e élni vele? Musset darabjában kiderül, hogy nem. Lorenzaccio pedig kiábrándultan hal meg, meglincselik. A zavaros helyzetet azok használják ki, akiket nem eszmények, hanem érdekek vezetnek. A szabadságért, igazságért lázadó diákokat legyilkolják. Firenze egy tehetségtelen bábót választ új fejedelmének. Az eredeti műhöz képest viszont a mi előadásunkban Lorenzaccio nem öli meg a zsarnokot, nem döntjük el a történet végét, a népnek, a diákoknak kell átgondolni és megvitatni, hogy kinek az irányításával és milyen formában szeretnének élni.

A sokszereplős, öt felvonásos romantikus alapművet nagyon át kell dolgozunk a tantermi jelleget, az utaztathatóságot (technika nélkül, három színésszel próbáljuk megoldani) és az előadás idejét tekintve is. A darabot Gimesi Dóra, író, a Budapest Bábszínház állandó dramaturgja írja át, figyelembe véve a drámapedagógiai szempontokat is, amiket Takács Gáborral, a Káva Kulturális Műhely vezetőjével közösen dolgozunk ki.

A rendezés végig játszik a jelen és múlt párhuzamával, kiemeli azokat a pontokat, amelyek a darab világában rímelnék a diákok életének egyes motívumaira. Technikát nem használunk, ugyanakkor nem lesz teljesen eszköztelen az előadás, a színészek megjelenése, a jelmez domináns jelrendszerként működik majd. Beépülnek a diákok számára ismerős, gyorsan változó trendek, eszközök, szokások is, de nem pusztán az aktualizálás szándékával, sokkal inkább azzal a céllal, hogy megmutassuk, milyen „altató”, tompító, a problémákról elterelő hatása van ezeknek a trendeknek, hogyan járulnak hozzá ahhoz, hogy belesimuljunk egy kritikátlan rendszerbe.

Az előadást az osztálytermi közeg határozza meg, így az adott tér nyújtotta lehetőségekkel élünk (padok, székek, tanári asztal használata), illetve az iskolában működő hierarchikus viszonyokkal játszunk. A színészek a szerepükből adódó státuszuknak megfelelően közelítenek a diákokhoz, szólítják meg őket. Az előadást követő drámafoglalkozás ezekre a státuszbeli különbségekre és az abból fakadó visszaélésekre épül.

Alkotók:

író-dramaturg: Gimesi Dóra

drámapedagógus: Takács Gábor

színészek: a Színház- és Filmművészeti Egyetem hallgatói, illetve egy-két vendégművész

rendező: Pass Andrea

Munkaterv. A dramaturgiai előkészületek a nyár folyamán zajlanak, az átírat októberre készül el. A téli próbaidőszak végén, 2017 februárjában tartjuk az előadás bemutatóját.

Lifedealer – Drog-és alkohol prevenció program sorozat

rendező: Bodó Viktor

A társadalmi probléma. A magyar társadalom egyik legkomolyabb és legmegoldatlanabb problémája az alkohol és drogfogyasztás. A függőségből fakadó olyan egyértelmű jelenségek, mint a lelki és fizikai betegségek kialakulása, valamint a fogyasztáshoz kapcsolódó bűncselekmények, illetve tragikus balesetek mellett a globális kábítószerfogyasztási trendek kontrollálhatatlansága, illetve a mélyszegénységhez kapcsolódó kábítószerfogyasztási szokások alakulása is mély problémákat vet fel.

Egy 2015-ös kutatás szerint Magyarországon a felnőtt korú népesség minden tizedik tagja fogyasztott már valamilyen kábítószerrel, az iskolások körében pedig minden ötödik. Ez jól mutatja, hogy a társadalom széles rétege érintett a kérdésben, ráadásul a statisztikákból kiolvasható, hogy a kilencvenes évek óta a kábítószerrel kapcsolatba kerülők száma megnövekedett. Ezen túl is aggasztó jelenségként értelmezhető a dizájn drogok felbukkanása az utóbbi években, melyek azon túl, hogy olcsó alternatívát nyújtanak a klasszikus kábítószerrel szemben és ezáltal könnyebben elérhetőek, gyakorlatilag ismeretlen tartalmuk és összetevőik miatt különös veszélyt jelentenek a társadalomra, megnehezítik a használóik pontos kezelését, valamint törvényi szabályozásuk is lehetetlenné vált.

1. Előtanulmány készítése – kutatói munka

Reményeink szerint Dr. Zacher Gábor addiktológus segítségével egy olyan az aktuális magyar helyzetre irányuló kutatási anyagot állíthatunk össze, amely megteremtheti a teljes program hiteles alapját. A kutatás részét képezné, az összes már ismert forrás tanulmányozásán kívül, a drog-és alkohol függésben szenvedő betegekkel foglalkozó szervezetekkel és azok dolgozóival, betegeivel készített riportot és mélyinterjú. Esetenként nyilvános beszélgetéseket és kerekasztal vitákat szerveznénk, amelyek a személyes tapasztalatokon túl a társadalmi probléma pontos meghatározása mellett a megoldásokra és a megelőzésre helyezné a hangsúlyt.

A beszélgetéseket a Mentőcsónak próbatermében nyilvánosan, vagy akár az adott szervezet helyszínén tartanánk és saját blogunkon is elérhetővé tennénk.

2. Tantermi-színházi előadás: Bemindenezve

Az előadás szöveggönyvét olyan napló és blogbejegyzések, szakmai és sajtóbeszámolók, valamint dokumentum jellegű interjúk anyagából állítanánk össze, melyek őszinte hangon, pontosan és közvetlenül tudják megszólítani fiatal célközönségünket. Hétköznapi történeteket keresünk, melyek nem állnak távol attól a valóságtól, melyben mi magunk is élünk. Olyan történeteket, melyekben bárki találhat fogódzót és olyan szituációkat, melyekben nézőként is döntéshelyzetben érezhetjük magunkat.

Mint minden Mentőcsónak színházi projekt esetében, itt is egy könnyen utaztatható, iskolai tanterem vagy művház adottságaihoz igazodva, olyan színházi előadást szeretnék csinálni, amelyben a diákok egyszerre játékosok, mozinézők és színházi nézők. Az adott színházi anyagot minimális scenikával (4 reflektor, stroboszkóp, projektor) képelem el, a padok és székek átrendezésével létrehozott "minimál színházi térben".

Elsősorban a három-négy színész játékára hagyatkozva, de amellet képi installációval, VJ animációval-fénnyel és hanggal szeretném a különböző drogok hatását megmutatni. Fontos ábrázolnunk azt a folyamatot, hogy a sok esetben csábító, menő és laza "kísérletező" kezdetektől hogyan jut el valaki egy reszkető elvonási tünetektől szenvedő beteggé, aki egy új élet kapuján akar belépni. Igaz történetek és naplók, illetve riportok, avagy őszinte és hiteles vallomások keverednek a színházi fikcióval úgy, hogy alapvetően egy dokumentarista színházi előadás stílusjegyeit követjük majd az alkotómunkában.

Lehetőség szerint minden előadás alkalmával szakember közreműködését kérjük, hogy a látottakat szakmai alapon is alátámasztva nyílt vitát és beszélgetést generáljunk. Az előadás fontos részét képezhetik továbbá azok a youtube-on található spotok, amelyeket esetleg maguk a diákok mutatnak vagy adnak hozzá a darab egy-egy részéhez.

3. Interaktív színházi társasjáték fejlesztése - családtagok részére

Egy új színházi társasjáték fejlesztéséhez 3-4 hónapra van szükség, mivel hiteles és friss adatok alapján kell egy olyan színházi helyzeteket tömörítő játékrendszert fejleszteni, melyhez azután hozzá kell kapcsolni a drámai anyagot és ezt követően kezdődhetnek csak meg a próbák. A Szociopoly készítési folyamatának metódusát követve és azt továbbfejlesztve a Dudits Józanság programokkal együttműködésben ez a munkafolyamat az egész évadot igénybe fogja venni, így bár a programsorozat fontos részét képezi, pillanatnyilag elsősorban informatív jelleggel szerepel mostani pályázati anyagunkban.

4. Színházi tréning és dráma foglalkozás (függőségi programhoz csatolva)

Körülbelül 50 – általam már több nemzetközi workshopon és színésztréningeken kipróbált és továbbfejlesztett – színész gyakorlat van, amely alapvetően a színészek koncentrációjára, gátlásaik felszabadítására, illetve karakterformáló kreativitására, improvizációs kommunikációs készségfejlesztésre, kondíció megővésére, test-tudatra, stresszoldására, memóriafejlesztésre szolgálnak. Ezek közül számos gyakorlat bárki számára alkalmazható, nem igényel professzionális szakmai előképzettséget. Ezek a színésztréningek tökéletesen alkalmasak arra, hogy a különböző rehabilitációs intézetekben lévő betegekkel játszassunk közösen, akár egy-egy színész bevonásával. A gyakorlatok célja azon kívül, hogy megkönnyítse azt a rettenetesen nehéz küzdelmet, amit a szenvedélybetegségekkel küzdő emberek vállaltak, az, hogy alakuló új életükben egy egészen más minőségű gondolkodásmóddal, foglalkozással, játékkal fejleszthessék készségeiket. Egy tréning 3-4 órát vesz igénybe és lehetőségeink szerint akár több napig rendszeresen folytatható.

Trénerek: Bodó Viktor – Szabó Győző – Dudits Dénes

5. Vizuál prezi – oktató anyag – prevenció

A vizuál anyag egyrészt a már ismert drogos kultfilmek részleteit, a hasonló témában készült klipeket és külön erre a célra készített prevenciósi prezit tartalmazza, amely bemutatja a különböző drogok kémiai összetételét és demonstrálja azok hatását az emberi szervezetre, kihangsúlyozva azokat a károsodásokat, amelyet akár egy kipróbálás során is okozhatnak. A vizuális anyag fontos része a programsorozatunk alatt forgatott dokumentumfilm és riport anyagok és célja, hogy egyrészt oktatói segédanyagot nyújtson pedagógusoknak olyan iskolákban, ahová nem tudunk eljutni, valamint hogy a Lifedealer programsorozatot szélesebb körben megismertesse.

A programsorozat célja

A programsorozat elsősorban azt a célt szolgálja, hogy a fiatalok tisztában legyenek az alkohol és drogfogyasztás káros hatásaival, tehát megfelelő tudás birtokában legyenek képesek döntést hozni a saját életükről. A program hasonlóan alapvető fontosságú része a családtagok és szülők felvilágosítása és a problémával való megfelelő szembesítése. Szeretnénk felkészíteni a fiatalok környezetét, szüleit, barátait, tanárait felkészítsük, hogy adott esetben kellő tudással és nyitottsággal tudjanak viszonyulni az érintettek problémáihoz.

Célunk továbbá, hogy egy új, színházi kifejezési forma megismertetésével olyan eszközt adjunk a problémás fiatalok kezébe, mellyel segítjük saját személyiségük megismerését, fejlesztését, valamint képessé tegyük őket saját gátlásaikkal, problémáikkal való szembenézésre. A szenvedélybetegséggel küzdők, vagy visszaesők számára pedig segítséget szeretnénk nyújtani, hogy a leszokáshoz vezető elhatározásuk megerősödjön és a színházi játékok módszereivel erőt találjanak magukban arra, hogy tervüket végig is vigyék. Egy 5 lépésből álló felvilágosító, prevenciósi és terápiás programot fogunk felépíteni együttműködésben a magyarországi drog- és alkohol problémákkal küzdő betegeket segítő szervezetekkel és intézményekkel együttműködésben.

A kutatómunka során az alábbi kérdéseket szeretnénk körbejárni:

- Milyen lehetőségeik vannak a betegség kezelésére Magyarországon?
- Hol kezdődik a betegség, vagyis a függés kialakulása?
- Milyen drogokhoz lehet könnyedén hozzájutni, melyiknek milyen hatásuk van a szervezetre?
- Milyen büntetőjogi következményi vannak a drog használatnak?
- Miért vonzó a fiatalok számára, milyen mintát akarnak utánozni?

- Mi motiválja őket a szerhasználatra és mi motiválhatja, hogy ne nyúljanak hozzá? Miért és mennyire veszélyesek ezek a szerek (különös tekintettel az új “szörnyekre” az úgynevezett dizájnertdrogokra, amely a szakembereket is komoly feladat elé állítja)?
- Milyen hatásuk van egyes drogoknak és milyen jelei vannak a szerhasználatnak?
- Milyen tünetei vannak a függőség kialakulásnak?
- Milyen módon lehet kezelni a még nem betegség tudatú függőt, és hogy érdemes szembesíteni és hatékonyan segíteni rajta?

Kutató munka és a Bemindenezve című tantermi előadás előkészítési időszaka:

Vizuális anyag készítése 3 hét

Bemindenezve – tantermi színház

próbafolyamat: 2016. október-november / bemutató: 2016. december

dramaturg: Ivanyos Ambrus

színészek: a Színház- és Filmművészeti Egyetem hallgatói, illetve egy-két vendégművész

rendező: Bodó Viktor

Színházi társasjáték fejlesztése 4 hónap

próbaidőszak 5 hét

bemutató tervezés alatt (a 2016/2017 es évad végén)

együttműködő partnerek: Dudits Józanság Programok

szakértők: Dr. Zacher Gábor addiktológus és Dudits Dénes józanság tréner